

ΑΝΤΙ-ΘΕΣΕΙΣ

Θιασώτες
αναξιοκρατίας

ΓΡΑΦΕΙΟ

**Γιώργος
Πανταγιάς**

Ο λαϊκισμός για άλλη μία φορά στο απόγειο. Ως έκφραση πολιτικής υποκουλτούρας διαβρώνει τα πάντα. Καθίσταται τροχοπέδη για τις αυτονόητες αλλαγές και μεταρρυθμίσεις στο κράτος και στην οικονομία. Οι σφοδρές αντιδράσεις για την αξιολόγηση στο Δημόσιο δείχνουν πως και εν μέσω κρίσης το παθολογικό κομματικό σύστημα παραμένει υποχείριό του. Την αναγκαιότητα αξιολόγησης δεν την αμφισβητούν μόνο οι κρατικοδίαιτες συνδικαλιστικές ηγεσίες, αλλά και τα αποκαλούμενα «προοδευτικά κόμματα». Το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΡΙΖΑ, υιοθετώντας πολιτικές που δεν συνάδουν με την ανάγκη εκσυγχρονισμού του κράτους, βρίσκονται σε διάσταση με τον ορθολογισμό και την αξιοκρατία. Οποια προσχήματα κι επικαλούνται, στην ουσία διολισθαίνουν σε αναχρονιστικές και συντηρητικές αντιλήψεις.

Το κόμμα της αξιωματικής αντιπολίτευσης, θέλοντας να εισπράξει την αντικυβερνητική διαμαρτυρία των δημοσίων υπαλλήλων, υιοθετεί ανενδοίαστα τις προκλητικές θέσεις των εκπροσώπων τους. Ο εναγκαλισμός του, ωστόσο, με τα συνδικάτα του Δημοσίου τού σπέρει την επικοινωνία με τις δυνάμεις του ιδιωτικού τομέα και τις στρατιές των ανέργων. Εμφανιζόμενο να υπερασπίζεται την αναξιοκρατία και αναποτελεσματικότητα, αποξενώνεται από την κοινωνία. Δίνοντας μάχες οπισθοφυλακής, αυτούπονομεύει την κυβερνησιμότητά του. Το ΠΑΣΟΚ ευρισκόμενο σε κατάσταση αποσύνθεσης γίνεται έρμαιο της ιδιόστελεις φθαρμένων και ανυπόληπτων συνδικαλιστικών ηγεσιών. Προσβλέποντας στη δεξαμενή των ψηφοφόρων του δημόσιου τομέα που μετακόμισαν στον ΣΥΡΙΖΑ, φτάνει στο σημείο να αμφισβητεί πολιτικές που το ίδιο ψήφισε. Αδυνατώντας να έχει διακριτό στίγμα ως κυβερνητικός εταίρος, καταφεύγει σε πλειοδοσία συντεχνιακών και πελατειακών απαιτήσεων. Η σύρραξή του με τον υπουργό Διοικητικής Μεταρρύθμισης δεν το εκθέτει μόνο ανεπανόρθωτα στην κοινή γνώμη, αλλά επιτρέπει και στη ΝΔ να εμφανίζεται ως φορέας μεταρρύθμισης - που μόνο τέτοιος δεν είναι. Αλλωστε, η συγκυβέρνηση βρήκε από γαλάζιους λαϊκιστές. Στη μήτρα του λαϊκισμού αναπτύχθηκαν διαχρονικά πελατειακές και συντεχνιακές νοοτροπίες. Η πολιτική υποκαταστάθηκε από τη μικροπολιτική, το δημόσιο συμφέρον από το κομματικό. Ο ανορθολογισμός αποτέλεσε και αποτελεί κυρίαρχο χαρακτηριστικό της πολιτικής ζωής. Η περίπτωση της αξιολόγησης του δημοσίου είναι το πλέον χαρακτηριστικό παράδειγμα.

Θέλοντας να συντηρήσουν τη σχέση τους με το πελατειακό σύστημα, οι πολιτικές και συνδικαλιστικές ελίτ αρνούνται τα αυτονόητα. Παραμένοντας θιασώτες ενός απαραστικού συστήματος υπολείπονται των σύγχρονων αναγκών και απαιτήσεων. Στην πραγματικότητα καθίστανται τροχοπέδη στον εκσυγχρονισμό της χώρας.

*Πρόεδρος και διευθύνων σύμβουλος της εταιρείας
POLITYAE

**Στη μήτρα του
λαϊκισμού αναπτύ-
χθηκαν συντεχνια-
κές νοοτροπίες.
Η περίπτωση της
αξιολόγησης είναι
χαρακτηριστικό
παράδειγμα**